

Sygn. akt II KZ 4/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T. R.**

skazanego za czyn z art. 284 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2021 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt X WKK (...),

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 19 grudnia 2019 r. T. R. wniósł kasację (k. 319- 321) od wyroku Sąd Okręgowy w W. z dnia 18 października 2019 r., sygn. akt X Ka (...) (k. 294), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt X K (...) (...), którym to wyrokiem skazany uznany został za winnego popełnienia występku określonego w art. 284 § 3 k.k. (k. 201-202).

Wobec zawarcia w ww. piśmie wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 7 stycznia 2020 r. wyznaczył T. R. tegoż obrońcę (k. 338), który sporządził i przedłożył do akt niniejszej sprawy opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji (k. 345-347).

W konsekwencji powyższego pismem z dnia 26 lutego 2020 r. (k. 349), doręczonym w dniu 17 marca 2020 r. (k. 358), Sąd Okręgowy w W. poinformował skazanego o stwierdzonym przez obrońcę z urzędu braku podstaw do sporządzenia kasacji oraz o tym, że termin trzydziestu dni określony do wniesienia kasacji przez ewentualnie ustanowionego przez skazanego obrońcę z wyboru, rozpoczyna swój bieg, od następnego dnia, po dniu zawiadomienia T. R. o niesporządzeniu kasacji przez obrońcę z urzędu.

W odpowiedzi na takie postępowanie Sądu Okręgowego w W. T. R. w dniu 23 marca 2020 r. złożył pismo procesowe, w treści którego wskazał, że uważa się za osobę niewinną i domaga się wznowienia postępowania (k. 361-361v).

Wobec powyższego zarządzeniem z dnia 11 maja 2020 r., sygn. akt X WKK (...), Przewodniczący X Wydziału Karnego Odwoławczego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego wskazując na nieuzupełnienie braku formalnego kasacji polegającego na braku sporządzenia i podpisania kasacji przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym (k. 362-363).

Mając na uwadze zaskarżenie przez T. R. przedmiotowego zarządzenia z dnia 11 maja 2020 r. oraz stwierdzony w wyniku jego analizy błędny tok podjętych w niniejszej sprawie czynności przez Sąd Okręgowy w W., polegający na niewezwaniu T. R. do uzupełnienia braku formalnego pisma procesowego objętego przymusem adwokacko-radcowskim ze wskazaniem, na czym brak ten polega i w jaki sposób powinien on zostać uzupełniony oraz niepouczeniu skazanego o skutkach nieuzupełnienia braku w terminie, jak również przedwczesnym wydaniu decyzji o odmowie przyjęcia kasacji, Sąd Najwyższy w W. postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2020 r., II KZ 22/20, uchylił przedmiotowe zarządzenie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania (k. 390-392).

Realizując wytyczne zawarte w postanowieniu Sądu Najwyższego, stosownie do treści zarządzenia Przewodniczącego X Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 września 2020 r. (k. 393) Sąd ten pismem

z dnia 09 września 2020 r. poinformował skazanego T. R. o niesporządzeniu kasacji przez obrońcę z urzędu oraz pouczył o możliwości sporządzenia tego środka zaskarżenia przez obrońcę z wyboru w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowej informacji. Jednocześnie w wyżej wymienionym piśmie Sąd pouczył skazanego także o konsekwencjach nieuzupełniania braku formalnego (k. 394).

Wskazane wezwanie T. R. otrzymał w dniu 24 września 2020 r. (k. 395). Termin do złożenia kasacji upłynął w związku z tym w dniu 24 października 2020 r.

Wobec upływu terminu, w którym brak formalny winien zostać uzupełniony, i niezłożenia kasacji spełniającej wymogi formalne, zarządzeniem z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt X WKK (...), upoważniony sędzia Sąd Okręgowy w W. X Wydział Karny Odwoławczy odmówił przyjęcia kasacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 października 2019r. (k. 412-412v). Zarządzenie to doręczono skazanemu w dniu 14 grudnia 2020 r. (k. 415).

Pismem z dnia 15 grudnia 2020 r. skazany T. R. zaskarżył zarządzenie z dnia 30 listopada 2020 r. W uzasadnieniu swojego pisma skazany wskazał powody natury zdrowotnej oraz podkreślił, że jest niewinny i wniósł o „wznowienie postępowania” (k. 416).

Mając na uwadze treść pisma, a przede wszystkim przedstawioną wyżej sekwencję czynności kolejno podejmowanych w analizowanej sprawie przez sąd oraz skazanego należało uznać je za zażalenie wniesione przez osobę uprawnioną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie mogło skutkować uchyleniem zaskarżonego zarządzenia, z powodów wskazanych w jego treści, ponieważ znajduje ono umocowanie w przywołanych w podstawach jego wydania przepisach prawa.

Sąd Okręgowy w W. dopełnił czynności wskazanych postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2020 r., usuwając stwierdzone w nim błędy proceduralne.

W świetle tych okoliczności, szczegółowo opisanych w części niniejszego postanowienia, poświęconej ustaleniom faktycznym, skazany T. R., wezwany do uzupełnienia braku formalnego własnoręcznie sporządzonej i złożonej kasacji, w zakreślonym przez sąd odwoławczy terminie, braku tego,

tj. sporządzenia i podpisania wskazanego środka zaskarżenia przez obrońcę w osobie adwokata bądź radcy prawnego, nie uzupełnił, dlatego wydanie zaskarżonego zarządzenia było uzasadnione. Przytoczona natomiast przez autora zażalenia argumentacja na poparcie tego środka odwoławczego nie ma żadnego znaczenia dla oceny jego zasadności.

Z tych względów, nie znajdując podstaw do wzruszenia zaskarżonego zarządzenia, które znajduje podstawę prawną w powołanych w nim przepisach art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k., orzeczono jak na wstępie.